

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui

Larionov Olga Vladimir,

născută la 30 ianuarie 1982, originară și domiciliată în r-nul Dubăsari, s. Coșnița, str. Păcii, 2, ap. 2..

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 februarie 2012 - până la 06 iunie 2012 (prima instanță);

2. de la 05 iulie 2013 - până la 16 ianuarie 2014 (instanța de apel);

3. de la 25 martie 2014 - până la 21 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 06 iunie 2013, Larionov Olga a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Larionov Olga a fost învinuită în aceia că în luna februarie 2008, data exactă nefiind stabilită, aflându-se în s. Coșnița, r-nul Dubăsari, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul vânzării apartamentului nr. 21 din com. Coșnița, str. Frunze, nr. 10, r-nul Dubăsari, cunoscând cu certitudine faptul că nu dispune de dreptul de dispoziție asupra bunului sus menționat, a determinat-o pe Sochirin Viorica să-i transmită bani în două tranșe și anume la 20.02.2008 suma de 470 dolari SUA și la 28.02.2008 suma de 1000 Euro (echivalentul a 22 130,15 lei). După

primirea sumelor bănești indicae de la partea vătămată, Larionov Olga nu a perfectat careva acte pe apartamentul sus menționat, iar la solicitarea lui Sochirin Viorica de a-i fi restituiți banii prima, a înșelat-o că îi va restitui când va fi înstrăinat bunul imobil.

Ulterior, Larionov Olga realizând intenția de însușire a banilor a perfectat actele asupra imobilului nominalizat pe numele lui Berzan Tatiana, care la 20.04.2012, l-a înstrăinat lui Larionov Nicolae, iar la cererea lui Sochirin Viorica de a-i fi restituiți banii Larionov Olga a refuzat, motivînd că nu are careva obligații față de ea. În urma acțiunilor inculpatei lui Sochirin Viorica i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 22130,15 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul Sîrbu Maxim și avocatul Tomuz Vadim în numele părții vătămate Sochirin Viorica, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, conform căreia:

Larionov Olga să fie condamnată în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de un an. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că prima instanță neîntemeiat a achitat-o pe Larionov Olga de sub învinuirea adusă în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, incorect apreciind probele administrate, precum și caracterul acțiunilor săvîrșite de inculpată, fiindcă partea acuzării a prezentat suficiente probe, care confirmă vinovăția acesteia în săvîrșirea infracțiunii imputate, probe, care nu au fost apreciate la justa valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Sochirin V., a martorului Berzan T., precum și actele cauzei.

Consideră că în speță au fost prezentate probe care cu certitudine confirmă faptul că la momentul primirii banilor, Larionov Olga a avut

scopul însușirii acestora și nicidecum ultima nu a intenționat să-și îndeplinească obligația asumată;

- avocatul Tomuz Vadim în numele părții vătămate Sochirin Viorica, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Larionov Olga să fie condamnată conform învinuirii înaintate, în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei echitabile în limitele sancțiunii prevăzute la articolul dat, invocând că instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor prezentate în sprijinul învinuirii, probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014, apelurile declarate de procuror și avocatul Tomuz Vadim în numele părții vătămate Sochirin Viorica, au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Colegiul penal a menționat că, din actele și înscrisurile anexate la materialele cauzei cu certitudine s-a constatat că inculpata de comun acord cu Berzan Tatiana, care avea viză de reședință în apartamentul vizat au început perfectarea documentelor necesare pentru înstrăinare la 30 ianuarie 2008, adică după înțelegerea care a avut loc la 7 ianuarie 2008 între inculpată și partea vătămată, dar înainte ca Sochirin V. să fi efectuat transferurile bănești, fapt ce denotă intenția și dorința inculpatei de a înstrăina apartamentul și nicidecum intenția de a înșela partea vătămată în sensul dobândirii bunurilor acesteia prin înșelăciune și abuz de încredere.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, acțiunile inculpatei nu conțin latura subiectivă a infracțiunii incriminate, adică la momentul primirii banilor inculpata nu avea intenția de a-i sustrage, ci urmărea scopul să-și onoreze angajamentul asumat, convenit în prealabil cu partea vătămată, în speță nefiind stabilit scopul de cupiditate.

Totodată, Colegiul penal, a reținut că fapta inculpatei nu conține latura obiectivă a infracțiunii incriminate care se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, iar

înșelăciunea ca element al escrocheriei urma a fi manifestat prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. În speță, însă nu s-a constatat că Larionov O. a prezentat părții vătămate careva date false sau a ascuns careva circumstanțe care trebuiau comunicate în cazul săvârșirii tranzacției patrimoniale. Prin urmare, s-a constatat că după transmiterea binevolă și conștientă a banilor, partea vătămată a renunțat la procurarea apartamentului, iar Larionov O. nu s-a eschivat cu rea credință de la restituirea banilor.

În consecință, Colegiul a conchis că în acțiunile lui Larionov Olga nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar între Sochirin Viorica și Larionov Olga persistă litigiu civil.

5. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul Miron Constantin, care, invocînd temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, pe motiv că în opinia sa vina inculpatei Larionov Olga în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin probele administrate de partea acuzării, care au fost cercetate în conformitate cu legea procesual penală, însă, nu au fost corect apreciate, prin prisma coroborării lor.

Consideră neîntemeiată și ilegală concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că între Larionov Olga și Sochirin Viorica există relații civile deoarece, prin probele prezentate s-a dovedit cu certitudine că inculpata de la început a avut scopul de a sustrage banii de la partea vătămată, fără a avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, fără citarea

părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Procurorul în recursul declarat a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal constată că, motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Analizând textul deciziei contestate, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat. Mai mult, aceasta a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate în cauză a audiat suplimentar inculpata, partea vătămată, martorul Berzan Tatiana precum și a cercetat actele cauzei, declarațiile martorilor care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la cauza penală și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatei Larionov Olga în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu este dovedită, menținând sentința de achitare.

Argumentele procurorului, precum că instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită probelor prezentate în sprijinul acuzării prin prisma coroborării lor, și anume declarațiilor părții vătămate Sochirin V., martorilor Berzan T. și Herța V. nu au nici un suport legal. Colegiul menționează că instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, din care motive au fost respinse

probele aduse de partea acuzării în confirmarea învinuirii incriminate inculpatei. În consecință toate probele au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

La fel, Colegiul penal, reține ca fiind corectă concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că între Sochirin Viorica și Larionov Olga sunt relații civile, și că fapta incriminată inculpatei nu conține latura subiectivă a infracțiunii imputate, adică nu a fost dovedit faptul că la momentul primirii banilor Larionov Olga urmărea scopul sustragerii acestora, fără intenția de a-și onora angajamentul asumat față de Sochirin V.

Totodată, instanța de recurs conchide că, concluziile instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că acțiunile inculpatei nu conțin latura obiectivă a infracțiunii imputate sunt juste, concluzii pe care instanța de recurs le susține pe deplin.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Prin urmare, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatei, concluzii care, cum s-a menționat anterior, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror.

Astfel, instanțele de judecată corect au conchis că învinuirea adusă lui Larionov Olga nu este bazată pe probe incontestabile directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. În acest aspect, instanțele de fond și apel corect au concluzionat, că fapta lui Larionov Olga nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, astfel lipsind probe care confirmă latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate.

În această ordine de idei, Colegiul penal, enunță că temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură, (instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel) nu și-a găsit confirmarea în recursul declarat de acuzatorul de stat și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui *Larionov Olga Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev